

DO TEK

Informace pro farnost Vlašim

Duben 2016

Náklady na vydání 8 Kč

**„Žije náš Král, chcem žíti s ním,
slitovným Králem vítězným!“**

Vzkříšení

Co se po smrti stalo s životem?

Mnoho lidí s pochopením a s úctou sleduje Kristův příběh až k bodu, kdy se mluví o jeho zmrtvýchvstání. To považují za nemožné a vyloučené.

Jistě, je to něco, co nelze doložit a vykázat v moderním světě uznávanými vědeckými způsoby. Je to něco, v co mnoho lidí věří na základě svědectví Bible. Není nic zvláštního a tím méně urážlivého, když tomu svědectví jiní nevěří. Jeden z apoštolů, Tomáš, rovněž neuvěřil svědectví svých přátel a trval na tom, že se chce

dotknout ran na těle vzkříšeného Krista. Nezapomínejme také na to, že věřit není totéž co vědět. Ať tak, či onak, máme o velikonocích před sebou křesťanské předávání velikého poselství o Kristově zmrtvýchvstání. Pozastavme se tedy u něho.

Otázka zmrtvýchvstání bývá kladena v podstatě tak, že se ptáme, co se stalo s mrtvým tělem. Představa návratu umrlého je vskutku neuvěřitelná a taky děsivá. Člověk ovšem není jen tělo, organický stroj z kostry, svalů a šlach, vnitřních orgánů, žláz, žil a proudící krve. Vyjděme od jiné otázky: Co se stalo s životem?

Žijící člověk vskutku není jen nějaký předmět. Je to vědomý tvůrce životního příběhu. Chceme-li se o někom poučit, nestačí, abychom znali jeho postavu, výšku, váhu, barvu vlasů a podobu tváře. Musíme vědět, co dělá, jak jedná, jaký je jeho životaběh. Lidé jsou příběhy. Smrtí, zdá se, že příběh končí. Je to zdání. Protože příběhy lidí jsou mnohotvárně propojeny, pokračují osobní dějiny zesnulých dál v příbězích lidí, které ovlivnili, poučili, zranili. Nejde tu jen o to, že biologická smrt se nekryje se smrtí sociální, že mnoho lidí žije ve vzpomínkách druhých. Ty jednou vyblednou a pro většinu lidí nastane okamžik, kdy už na ně nikdo nevzpomene. Jde spíše o to, že myšlenky a ideály zemřelých jsou nesený, užívány, předávány dál a dál. U silných osobností jsme svědky toho, že jejich odkaz nese celá hnutí, a mluví se o jejich stále živém duchu.

Moderní vědec by si na to vše rád sáhl. Možná, že přijdou dny, kdy se dotknou. Už dnes víme, že myšlení je nepatrné silové pole drobných

elektrických záchvěvů. Jak je vázáno na jeden určitý ohraničený mozek v právě jedné určité lebce, nevíme, a tím méně víme, jak se myšlenky předávají.

Pro naši úvahu je důležité, že na člověku je zvláště významné toto tajemné chvění. Ono charakterizuje člověka, protože stojí za jeho činy a celým životem. Je to také právě toto chvění, které tvoří kontinuitu živého. Lidské tělo se neustále proměňuje a obnovuje. Přísně vzato, umírá jiné tělo, než bylo tělo našeho narození. Že to je stále totéž tělo, je dáno jinou tajemnou a zázračnou skutečností, kterou jsme trochu nahlédli – genetickým uspořádáním, které je pravidlem, podle něhož se utváří vše, co patří k našemu a jedině našemu zdravému tělu. Tato formule našeho tělesného ustavení rovněž nemůže zaniknout a existuje, i když podle ní zrovna není nic zbudováno.

Uvážíme-li tedy, že člověk je nejen tělo, které se vyvíjí, proměňuje a nakonec rozpadá, ale také životní příběh, který plyne, můžeme snad říci, že se hmota naší tělesnosti proměňuje v onen příběh. Jakoby naše tělo a životní síla byly jen materií a energií vydanou do toho, co nazýváme svým žitím.

Nyní se podívejme na to, co a jak uctívají a oslavují křesťané při slavnosti vzkříšení. Slovo vzkříšení je etymologicky spjato se slovesem křesat. Latinské *resurrectio* znamená *znovu povstati, znovu vznikatí*. Když o své smrti a zmrtvýchvstání mluvil Kristus, přirovnal je k zasetí a zániku zrna, které vzklíčí a vyneset mnohonásobný život klasu. Poukázal k tomu, že v zrnu je ukryt životní příběh klasu, který se odvine jedině, když se zrno vydá. Mohli bychom říci: vyjádří. Tím je naznačeno, kudy hledat dál.

Velké obřady velikonoční noci začínají vykřesáním ohně. Nedejme se zmást dnešními způsoby zapalování a zamysleme se nad křesáním. Sotva si lze představit něco chladnějšího a mrtvějšího než kámen. A přeci! Z této dokonale neživé hmoty vylétne jiskra, která zažehne oheň. Od takto získaného ohně je zapálen paškál, velikonoční svíce, která je vnesena do temného chrámu. Svíce je symbolem vzkříšeného Krista, který vítězí nad temnotami smrti. Svíce je pozdvižena a postavena a jáhen před ní zpívá chvalozpěv. Je to krásný, prastarý text. Pozoruhodné, ale myslím dosti přehlédnuté, je, jaká pozornost je věnována svíci, jejímu vzniku a vosku. Opakuje se tu symbol kamene a jiskry. Vosk, mazlavá, nic necítící hmota, může se proměňovat ve světlo, které zahání tmu. Každá svíce žije tím, že se takto proměňuje. Citliví mistři gotické malby znázorňují zmrtvýchvstalého

Krista v bělostně zářícím rouchu. Není to látka, je oděn do světla, které z něho vyzařuje. Na jiných obrazech je zmrtvýchvstání znázorněno jen jako únik světla skulinou pootočeného náhrobního kamene.

Zmrtvýchvstání stojí teď před naším zrakem jako povstání ve světle, či povstání do světelné podoby. Tento zářivý obraz Kristův je založen v jeho naprostém sebevydání pro bližní. Hořící svíce, symbol vzkříšení, je obrazem lidského života a pozváním. Jde o pozvání k určitému životnímu přístupu. Stojíme tu před volbou. Na jedné straně můžeme pevně držet vše, co nám patří, pro sebe a nedělat nic pro druhé. Pak nás nejspíše čeká loupeživá smrt a po ní chamtivý útok na to, co zde po nás zůstane. Může nás také čekat, že ve světle neproměněný vnitřní žár žárlivé závisti nás spálí na prach nicoty. Toť konec ryzích sobců. Na druhé straně se nám otvírá cesta k pomoci připraveného štědrého člověka, který rozdává čas, síly, zájem i majetek druhým a zanechává světlou životní stopu. I tato cesta končí biologickou smrtí, ale světle laskavosti přetrvá. Přiznávám, že takový život vypadá někdy trochu podivně až bláznivě, ale má svou logiku a je krásný.

P. PIŤHA

Vítězství života

Zápas života se smrtí

Pohled do zimní přírody vyvolává v nás otázky: rozkvetete znovu zasněžená louka, rozpučí zase ojíňený strom? Jarní zápas života se smrtí je úchvatný. V srdci každého člověka probudí naději, vidí-li první jehnědy, zlatý déšť nebo pampelišku, která překvapivě vyrůstá z chodníku i přesto, že tudy projdou desítky lidí. Naději nám přináší také každá dobrá zpráva: vítězství pravdy, spravedlnosti, skutečnost, že někdo blízký překonal vážnou nemoc. Míza naděje proudí až k srdci.

Velikonoční tajemství

Mnoho lidí dnes ani neví, proč slavíme Velikonoce. Nejsou to jen svátky jara. Na jaře někdo, kdo byl mrtev, překonal smrt a vstal k novému životu. Nemyslím tím žádnou mytologickou bytost. Myslím na historickou osobu, o jejíž existenci žádný člověk nemusí pochybovat. Myslím na Učitele

z Nazareta, který se jmenoval Ježíš. Byl ukřižován a na kříži zemřel jednou z nejkrutějších smrtí, kterou člověk vymyslel.

Ježíše znaly tisíce lidí. Po jeho smrti ho viděly živého stovky z nich. Mnozí s ním mluvili, dotýkali se ho a dokonce s ním jedli a pili. Zachoval se nám dopis Ježíšova současníka Saula z Tarsu, pozdějšího apoštola Pavla, který píše svým přátelům v Korintě, že se Ježíš po svém vzkříšení ukázal dokonce více než pěti stům lidí najednou. Dodává, že většina z nich dosud žije a tak se tedy mnozí o tom mohou přesvědčit z jejich osobního svědectví (Bible, 1. list Korintským 15, 1–8). Nejednalo se tu o překonání klinické smrti, ale o zcela nový způsob existence. Ježíš Kristus totiž nebyl obyčejný člověk, byl to Boží Syn.

Naděje ve vzkříšení

Od srdce k srdci, od úst k ústům se nese radostná zvěst, že Ježíš žije. On je živým Pánem nebe i země. Ježíšovo vzkříšení dává jedinečnou naději na překonání smrti každému, kdo v něho věří. Naději na život, kdy smrt je už navždy bezmocná.

Vítězství života v jarní přírodě nám brzy – už v létě zevšední a stane se samozřejmostí. I tato jedinečná zpráva o vzkříšení nám zevšedněla.

Vždyt' v dnešní době je tolik lidí, kteří o Ježíšově vítězství nad smrtí nic nevědí, nebo o něm pochybují. Šťastní jsou ovšem ti, kteří tuto zprávu přijali a uvěřili jí. Do jejich života vstoupila naděje, která se s ničím nedá srovnat. Prozařuje i těžké chvíle života – když se mi něco nedaří, když mě někdo zklame, když nejsem zcela zdrav... Víím, že i když se nějaký úsek mého života nevydaří, konečné vítězství je přece jisté!

Chceš mít také tuto jistotu? Vyhledej společenství křesťanů, kteří s Ježíšem v modlitbě rozmlouvají, poznávají jeho vůli z Božího slova – Bible a zcela mu důvěřují.

z knihy Ludvíka Kolka

Toto znamená věřit ve vzkříšení

Až uvidíš bouřku, která tříští les,
zemětřesení, které mává zemí,
řekni si: „Věřím, že les se obnoví,
že se země vrátí do své nehybnosti.“

Když tě bude hřích škrtit
a bude ti, jako by ses dusil,
řekni si: „Kristus vstal z mrtvých
a já vstanu ze svého hříchu.“

Když ti bude stáří a nemoc ztrpčovat život,
řekni si: „Ježíš vstal z mrtvých
a učinil nové nebe a novou zemi.“

Když uvidíš svého syna utíkat z domova,
a tvé sny se ti rozplynou, řekni si:
„Můj syn Bohu neunikne, Bůh ho miluje“.

Až si povšimneš, že láska kolem tebe uhasíná,
až se ti bude zdát, že svět je porážkou Boha,
až ti bude nevolno ze zmatku, teroru a válek,
řekni si: „Ježíš zemřel a vstal, aby přinesl spásu.“

Až někdo z tvých blízkých bude na smrtelné posteli
a budeš hledět na jeho smrtelnou úzkost z odloučení,
řekni jemu i sobě: „Uvidíme se v království Božím.“

Tohle znamená věřit ve vzkříšení!

CARLO CARRETTO: MYŠLENKY NA KAŽDÝ DEN

Velikonoce

Velikonoce: vstoupil do jejich strachu

Když ustrašení učedníci seděli po ukřižování Ježíše za zavřenými dveřmi, asi celou dobu nemlčeli. Možná vzpomínali – vzpomínali, jak to bylo, když ještě chodili s Pánem po Galileji a Judsku. Jak uzdravoval nemocné, rozmnožoval chléb, oni mu dělali asistenty, poslouchali jeho kázání, dělali mu „ochranku“ před obtížnými lidmi... Ale teď? Co jen s námi bude? Co bude dál, když ho takhle zčista jasna ukřižovali? A on se ani nebránil?! Vypadalo to, že už nic není a nebude, jak bývalo!

A jak se tak vzájemně strachovali, stanul Pán mezi nimi a řekl jim: Pokoj vám. On sám vstoupil do jejich strachu, do jejich obav a uzavřenosti. A věci zdánlivě beznadějné proměnil v něco nového a naprosto netušeného. Živý a vzkříšený Kristus může proměnit i to, co je lidsky beznadějné.

Nebojte se!

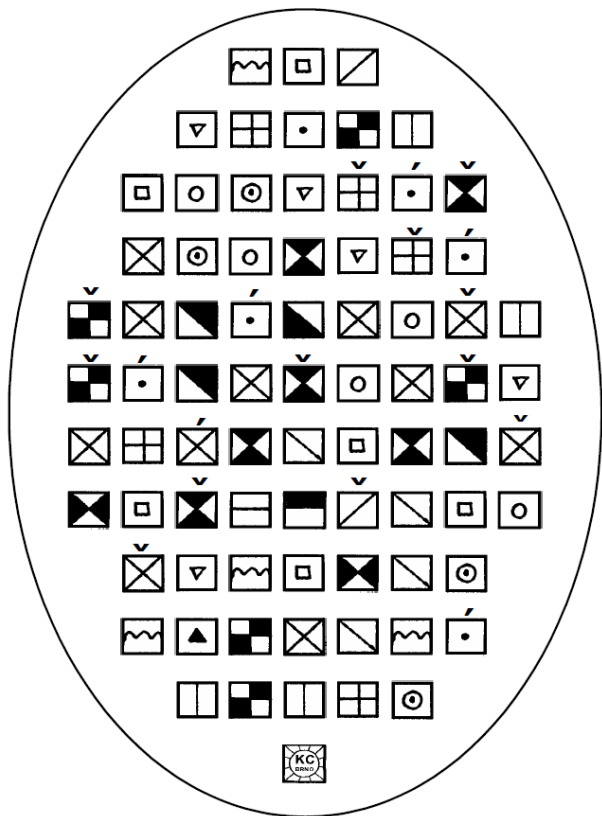
Když Ježíš stanul uprostřed vyděšených učedníků v zamčeném večeřadle, neřekl jim: „Jen se dál strachujte – však já sám mám strachu dost!“ Ani se nepřidal k jejich vzpomínání na staré dobré časy. Ani jim neradil: „Přijměte realitu, ty krásné časy už se nevrátí. Občas se potěšte světlou vzpomínkou na mé mocné činy, na mou někdejší přítomnost mezi vámi, ale pochopte, teď už jste na to prostě sami...“ Naopak jim řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás. Přijměte Ducha svatého!“ (Jan 20,21.22). Náš Bůh není Bohem nostalgických vzpomínek, natož truchlivého pláče nebo strachů z budoucnosti. Náš Bůh je stále činný a stále nový. Pro něj neexistuje něco ztraceného. To jen my máme tendenci spřádat katastrofické vize o budoucnosti.

Když Ježíš předal Ducha svatého apoštolům, začal konat veliké dílo záchrany a obnovy celého světa. A nás k tomu přizval. Nejde tedy na prvním místě o to, co máme v církvi dělat my, ale co on chce dělat mocí Ducha skrze nás. Jde o to, abychom nezůstali ochromení stát na místě, ale dívali se dopředu. Dívali se s nadějí a touhou na něho, který dává svého Ducha i dnes: „Hle, já dělám věci nové...“ (Iz 43,19).

Pro děti

Velikonoce jsou pro křesťany nadějí, že pozemský život není to jediné, co máme, ale že jednou – jako Kristus – vstaneme spolu s ním k věčnému životu. Tato naděje je pro nás radostí všedních dnů a silou v těžkostech, nemocech a trápeních.

Když rozluštíš symboly ve vajíčku podle klíče dole na stránce, dozvíš se, co o tom řekl papež Jan Pavel II.

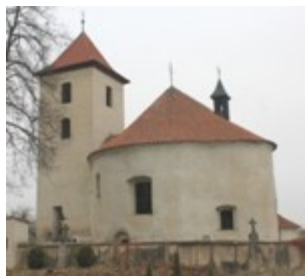

Převzato z www.brno.biskupstvi.cz/kc/

Ze života farnosti

V Libouni v sobotu 16. dubna v 10 h budou pro kostel sv. Václava vysvěceny dva nové zvony. Mši svatou bude celebrovat Dominik kardinál Duka, arcibiskup pražský – primas český.

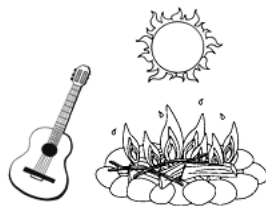

Kostel je památka z druhé poloviny 12. století, kdy ho založili roudenští havíři. Na věži kdysi visely tři zvony. Nejstarší a nejmenší byl ulit v roce 1467 zvonařem Jírou. Největší byl ulit roku 1501 mistrem Bartolomějem a prostřední Anna roku 1558 mistrem Brikcím z Cinperka. Za první světové války byly zvony sejmuty a odvezeny. V roce 1929 byly zdejšími občany zakoupeny zvony nové. Dlouho ale na zdejší věži nepobýly, byly odvezeny za německé okupace. Po válce byl vysvěcen jeden nový zvon. V roce 1947 a 1976 došlo k opravám kostela, ale teprve v roce 2000 byla provedena rozsáhlá rekonstrukce kostela včetně hřbitova. 4. října 2009 byl kostel opět slavnostně vysvěcen panem biskupem Herbstem.

Sobota 30. 4. – farní odpoledne

Na farní zahradě můžeme společně prožít odpoledne u ohýnku a opékání buřtů. **Začátek ve 14 h.**

Neděle - 1. 5. – začínají pravidelné májové pobožnosti vždy po skončení mše svaté.

Farní tábor Prošoupaný kecky

Jsi zvědavý a je ti 9–14 let? Zajímá tě, co se skrývá pod záhadným názvem Prošoupaný kecky? Ano? Tak s námi pojed' na farní tábor! Bude se konat od 14. do 21. 8. 2016 v Ouběnicích u Votic. A nemusíš se bát, svoje kecky si

(možná) neprošoupeš. Více informací na farním webu nebo u Honzy Matějovského.

Sobota 7. 5. – zájezd na Svatou Horu

Jako každý rok i letos budeme společně putovat na Svatou Horu a vyprošovat nová kněžská a řeholní povolání. Mše svatá bude na Svaté Hoře sloužena od 11 h. Přihlašujte se u paní Klenotové.

Také letos proběhne v naší farnosti **Noc kostelů**. S vašimi náměty, nápady a připomínkami se můžete obrátit na P. Jaroslava nebo P. Petra. Přihlásit se mohou i dobrovolníci, kteří by rádi pomohli s organizací.

Ve středu **27. dubna oslaví své jmeniny P. Jaroslav**. Za všechny farníky mu vyprošujeme Boží požehnání a stálou ochranu Panny Marie.

Farní charita Vlašim

Důvěra a vztah k životu

Přednáška PhDr. Ireny Lesové na téma „Důvěra a vztah k životu“.

Jak se odráží naše hodnotová orientace ve společenských vztazích. Jsme důvěřiví? Jaká je bezpečná míra důvěry? A jsme důvěryhodní? Co je vlastně důvěryhodnost?

Přijďte se s námi zamyslet nad těmito a podobnými otázkami.

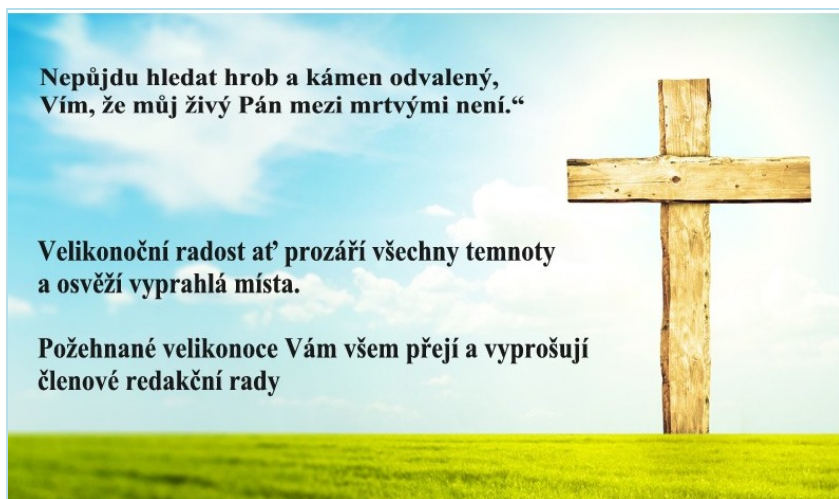
Místo: **Klubovna Husův dům**

Termín: **14. 4. 2016, 15:30–16:30**

Přehled hospodaření 2015

Hlavní příjmy:	
Kostelní sbírky:	454.278 Kč
Účelové sbírky:	
Haléř sv. Petra	11.848 Kč
Na charitní činnost v diecézi	10.704 Kč
Svatojánská na arcidiecézi	10.236 Kč
Svatopetrská na bohoslovce	7.721 Kč
Svatováclavská na církevní školství	10.982 Kč
Sbírka na misie	15.364 Kč
Listopadová na charitu	12.036 Kč
Mikulášská na bohoslovce	10.779 Kč
Dary na provoz farnosti	63.893 Kč
Dotace – Město Vlašim	134.000 Kč
Tržby z nájmu	34.538 Kč
Prodej dřeva	159.927 Kč
Hlavní výdaje:	
Spotřeba materiálů (bohoslužebné, tiskoviny, kancelář)	31.380 Kč
Spotřeba elektrické energie, vody	107.543 Kč
Zaplacená zálohy el. energie – Vlašim	103.950 Kč
Domašín	660 Kč
Kondrac	21.750 Kč
Spotřeba plynu	80.130 Kč
Záloha plyn	39.540 Kč
Opravy a udržování majetku	97.679 Kč

Rekonstrukce Farního domu	130.000 Kč
Opravy movitého majetku	48.699 Kč
Ostatní služby (doprava autobus, poplatek popelnice atd.)	197.750 Kč
Odvod do Svépomocného fondu AP: 10 % z kostelních sbírek	45.428 Kč splatné k 31. 03. 16
Odvod do Svépomocného fondu AP z hospodářské činnosti (prodej dřeva a tržby z nájmu)	22.598 Kč
Zůstatek – pokladna	3.755 Kč
Zůstatek – běžný účet k 31. 12. 2015	605.555,27Kč

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Vlašim, Husovo nám. 46, Vlašim, 258 01; <http://www.farnostvlasim.cz>, e-mail: vlasim.fara@seznam.cz
Příspěvky do časopisu se přijímají na adrese Smetanova.D@seznam.cz,
Klara.Vondrackova@seznam.cz
Vychází 10x ročně, uzávěrka 20. dne v měsíci. Náklady na tisk: 8 Kč
Tisk: Karel Pazdera, Pod tratí 1511, Vlašim